

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 20

гр. Варна, 04.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
мл.с. Симона Р. Донева

като разглежда докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20213100502847 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 389, ал. 1 ГПК.

Образувано е по молба с вх. № 26975/30.12.2021 г., депозирана от В. Д. М., ЕГН: ..., чрез адв. Николина А., с която се иска да бъде допуснато обезпечение на предявения от него иск, с правно основание чл. 200 КТ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от увреждане, представляващо средна телесна повреда, настъпила в резултат на трудова злополука, възникнала на 16.10.2017 г., ведно със законна лихва за забава от датата на трудовата злополука до окончателното изплащане, чрез налагане на обезпечителна мярка – заповест за дружествените дялове на Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР. в „...“ ООД, ЕИК: ... и в „...“ ООД, ЕИК: ....

В молбата се излагат доводи, че в първоинстанционното производство са събрани убедителни доказателства за основателността на иска. Сочи, че осъществяването на правата при уважаването на иска ще бъде затруднено поради извършените разпоредителни сделки от Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР.. Позицията се на разпоредбата на чл. 88 ТЗ счита, че Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР. в качеството им на съдружници в преобразуваното събирателно дружество, отговарят за процесното задължение неограничено с цялото си имущество. За безспорно установено намира наличието на трудово правоотношение между В. Д. М. и СД „...“, както и за настъпилата трудова злополука. Моли да бъде допуснато обезпечение на иска чрез налагане на обезпечителна мярка – заповест за дружествените дялове на Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР. в „...“ ООД, ЕИК: ... и в „...“ ООД, ЕИК: ....

Към молбата се прилагат справки от ТР по партидата на „...“ ООД, „...“ ООД, както и такава от Служба по вписванията.

Молбата е депозирана в законоустановения срок по чл. 398, ал. 1 ГПК, от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява частично основателна, по следните съображения:

За да се произнесе по съществото на молбата, съдът следва да прецени твърденията и възразенията на страните, както и събраните по делото доказателства, въз основа на които да направи преценката, която дължи по смисъла на чл. 391 ГПК, а именно дали без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението, както и дали искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства. За да бъде допуснато обезпечението, следва да са налице всички кумулативни предпоставки за това, а именно искът да е допустим, да е вероятно основателен, да е налице обезпечителна нужда и предложената обезпечителна мярка да е подходяща.

Предявеният иск е с правно основание чл. 200 КТ, за осъждане на „...“ ООД /като правоприменик на „...“ СД, Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР. да заплатят на В. Д. М. сумата от 70 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от средна телесна повреда, настъпила в резултат на трудова злополука, възникнала на 16.10.2017 г., ведно със законна лихва за забава от датата на трудовата злополука до окончателното изплащане.

Съдът намира, че за ищеца е налице интерес от предявяването на иска, доколкото твърди настъпване на неимуществени вреди вследствие на трудова злополука, поради което същият се явява допустим.

По втората кумулативна предпоставка за допускане на обезпечението, а именно вероятната основателност на иска, съдът съобрази, че в производството са представени писмени доказателства във връзка с твърденията на ищеца. В първоинстанционното производство към доказателствения материал по делото са приобщени следните писмени доказателства: постановление за обявяване съществуването на трудовото правоотношение между „...“ СД и В. Д. М. по реда на чл. 405 а, ал. 1 КТ от 19.10.2017 г., разпореждане № 5104-03-18 от 3.02.2020 г. от НОИ – ТД – Варна за приемане на трудова злополука по реда на чл. 55, ал. 1 КСО, декларация за трудова злополука на В.М. от 6.11.2017 г., протокол № 5101-03-265#23 от 19.06.2018 г. за извършено разследване на трудова злополука. Във връзка с установяване на твърденията за вида и характера на уврежданията, както и за възстановителния период са представени експертно решение от 8.05.2018 г. на ТЕЛК за определяне на временна неработоспособност от 60% за период от 3 години, множество амбулаторни листи, епикриза от 16.10.2017 г., издадена от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, допълнителни листи за преглед, както и е допусната комплексна съдебномедицинска и психиатрична експертиза. Същите в своята съвкупност са достатъчни, за да обосноват наличието на вероятната основателност на иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди вследствие на настъпилата трудова злополука.

На следващо място, следва да се посочи, че са налице и останалите две предпоставки,

а именно: обезпечителна нужда и адекватност на исканата обезпечителна мярка. От една страна, наличието на обезпечителната нужда се предполага при осъдителните иски, както е и разглежданият случай. От друга страна, след преценка на изложените в молбата доводи, съдът намира, че посочената обезпечителна мярка – заповест за задържане на дружествените дялове на Г. Б. ЕФР и Д. СТ. ЕФР в „...“ ООД и в „...“ ООД е съответна на обезпечителната нужда на молителя, тъй като при извършването на разпоредителни действия от страна на ответниците като съдружници и управители на двете търговски дружества, би се затруднило осъществяването на правата на ищеца при евентуално уважаване на претенцията му за неимуществени вреди.

Вън от горното и само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 88, изр. второ ТЗ предвиждаща, че принудителното изпълнение се насочва най-напред срещу дружеството, а при невъзможност-срещу съдружниците, не представлява пречка за допускане на обезпечение спрямо съдружниците-ответници в първоинстанционното производство. В тази насока е и относимата доктрина, в която се възприема, че субсидиарността на отговорността на съдружниците в събирателното дружество касае поредността единствено при осребряване на имуществото, не и при допускането на заповест или възбрана /така Калайджиев, А., Търговски дружества. Персонални дружества. Дружество с ограничена отговорност, 2014, л. 181/.

Съгласно разпоредбата на чл. 394 ГПК, съдът може да допусне обезпечение на иска за пълния му размер или само за онези части, които са подкрепени с достатъчно доказателства. В случая, съдът намира, че следва да бъде допусканото обезпечение на предявения иск за неимуществени вреди, частично, чрез налагане на обезпечителна мярка – заповест за задържане на дружествените дялове на Г. Б. ЕФР и Д. СТ. ЕФР в „...“ ООД, ЕИК: ... и в „...“ ООД, ЕИК: ... до размера на сумата от 40 000 лева.

В останалата част, в която се иска обезпечаване на висиящия иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 40 000 лв. до 70 000 лв., молбата за обезпечение се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА обезпечение на висиящия иск с правно основание чл. 200 КТ, предявен от В. Д. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 307, вх. 13, ет. 3, ап. 11 за осъждане на „...“ ООД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. ...0 /като правопреемник на „...“ СД, ЕИК: .../, Г. Б. ЕФР., ЕГН: ***** и Д. СТ. ЕФР., ЕГН: ***** и двамата с адрес: с. ..., община Аксаково, ПИ с идентификатор № 54145.502.234.1 да му заплатят сумата от 70 000 лв. /седемдесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от средна телесна повреда, настъпила в резултат на трудова злополука, възникнала на 16.10.2017 г., ведно със законна лихва за забава от датата на трудовата

злополука до окончателното изплащане, **ДО РАЗМЕРА НА СУМАТА ОТ 40 000 лв.** /четиридесет хиляди лева/, на основание чл. 389 ГПК, чрез налагане на обезпечителна мярка **ЗАПОР върху дружествените дялове** на Г. Б. ЕФР., ЕГН: ***** и Д. СТ. ЕФР., ЕГН: ***** в следните търговски дружества:

- „...“ **ООД**, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: село ..., община Аксаково, област Варна, представлявано заедно и поотделно от управителите Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР.;
- „...“ **ООД**, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. Варна, р- н „Приморски“, ...“ № 146, представлявано заедно и поотделно от управителите Г. Б. ЕФР. и Д. СТ. ЕФР..

ДА СЕ ИЗДАДЕ на молителя обезпечителна заповед за така допуснатото обезпечение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 26975/30.12.2021 г. за допускане на обезпечение над размера от 40 000 лева до пълния размер на претенцията за неимуществени вреди от 70 000 лева.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАпС в едноседмичен срок, който за молителя тече от връчването му, а за ответника от деня, в който му е връчено съобщение за наложената обезпечителна мярка от Служба по вписванията.

Препис от определението да се връчи на молителя, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____